

[Justitsministeren]

vis altid overveje ændrede procedurereformer, også i sager, hvor hensynene til samfundet og borgernes sikkerhed er centrale. Jeg har imidlertid svært ved at se, at en anden ordning skulle kunne have ført til nogen anden afgørelse end udvisning. Regeringen har ansvaret for statens sikkerhed, og regeringen har i sagen søgt at leve op til dette ansvar.

Mere i almindelighed må man dog sige, at tiden er inde til, at vi kritisk gennemgår den danske udlændingelovgivning. Statsministeren har givet udtryk herfor i åbningstalen og jeg selv i besvarelsen af et spørgsmål fra fru Lilli Gyldenkilde for nylig. Også min forgænger i justitsministerembedet, hr. Orla Møller, har i et svar til hr. Bernhard Baunsgaard givet udtryk for tanker i denne retning, specielt med henblik på spørgsmålet om domstolskontrol med visse udvisningsbeslutninger.

Jeg kan da også i dag bekræfte, at spørgsmålet om en ændring af udlændingeloven med henblik på eventuel indførelse af domstolskontrol med visse udvisningsbeslutninger allerede i nogen tid har været under overvejelse i justitsministeriet. Ministeriet har til brug herfor bedt udenrigsministeriet om at tilvejebringe nærmere oplysninger om de regler, der i en række andre europæiske lande gælder for dette område. Oplysningerne er nu ved at indløbe.

Regeringen har imidlertid fundet, at der er behov for en mere vidtgående revision af udlændingelovgivningen. Jeg har derfor besluttet at nedsætte et udvalg, som skal have til opgave at foretage en kritisk gennemgang af udlændingelovgivningen og udarbejde forslag til ændringer, i det omfang udvalgets arbejde giver anledning dertil.

Jeg er indstillet på at tage kontakt med højesterets præsident med henblik på at finde frem til en formand for udvalget. Jeg tænker mig i øvrigt, at udvalget skal bestå af en repræsentant for flygtningehjælpen, en advokat udpeget efter forhandling med Advokatrådet samt repræsentanter for arbejdsministeriet, justitsministeriet, socialministeriet, udenrigsministeriet og tilsynet med udlændinge. Det er tanken, at udvalget skal kunne tilkalde særligt sagkyndige til at deltage i drøftelserne, og jeg agter i den forbindelse at tilkendegive, at udvalget skal optage forhandling med arbejdsmarkedets parter.

Udvalget skal navnlig overveje, om der kan udformes mere detaljerede retningslinjer for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelser og for afgørelsen af udvisningssager. Udvalget skal i den forbindelse overveje, om der er behov for ændrede regler om udvisning og afvisning, for så vidt angår det første særlig med henblik på udlændinge, der har opnået en fastere tilknytning til landet. Udvalget skal endvidere overveje kompetencen til at træffe afgørelser i udvisningssager og kontrollen med disse afgørelser samt behandlingen af flygtningesager.

Jeg vil bede udvalget forlods overveje spørgsmålet, om der kan udformes mere detaljerede retningslinjer for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelser og for afgørelsen af udvisningssager, eventuelt midlertidigt, indtil en ny lov kan gennemføres, i form af administrative forskrifter. Jeg vil bede udvalget afgive en særlig indstilling herom, hvis det er muligt og forsvarligt i forhold til udvalgets øvrige arbejde. Indtil en sådan indstilling måtte foreligge, vil jeg nøje følge udviklingen.

De spørgsmål, som skal behandles, er meget alvorlige og meget komplicerede, og det er derfor vigtigt, at arbejdet bliver gjort tilstrækkelig grundigt. Jeg forudsætter derfor, at reformarbejdet bliver meget omfattende, men det er regeringens hensigt at gennemføre arbejdet så hurtigt, som det overhovedet er praktisk muligt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for redegørelsen. Der var i redegørelsen løfter, som jeg var glad for.

Jeg vil gerne have lov til indledningsvis at sige, at det i denne sag er lykkedes for den socialdemokratiske regering at placere Danmark på en lidet flatterende måde. Amnesty International, der jo først og sidst er kendt for ikke at bøje sig for autoriteterne i sager, der drejer sig om mennesker, har nu ladet den fra Danmark udviste mexikaner efterlyse gennem 25 afdelinger spredt rundt om i lige så mange lande.

Jeg vil også gerne understrege grunden til, at denne sag vækker så stor en opsigt, og grunden til, at den ikke bare er blevet endnu en sag om udvisning af en udlænding. Sagen er jo den, at udvisning af en udlænding er